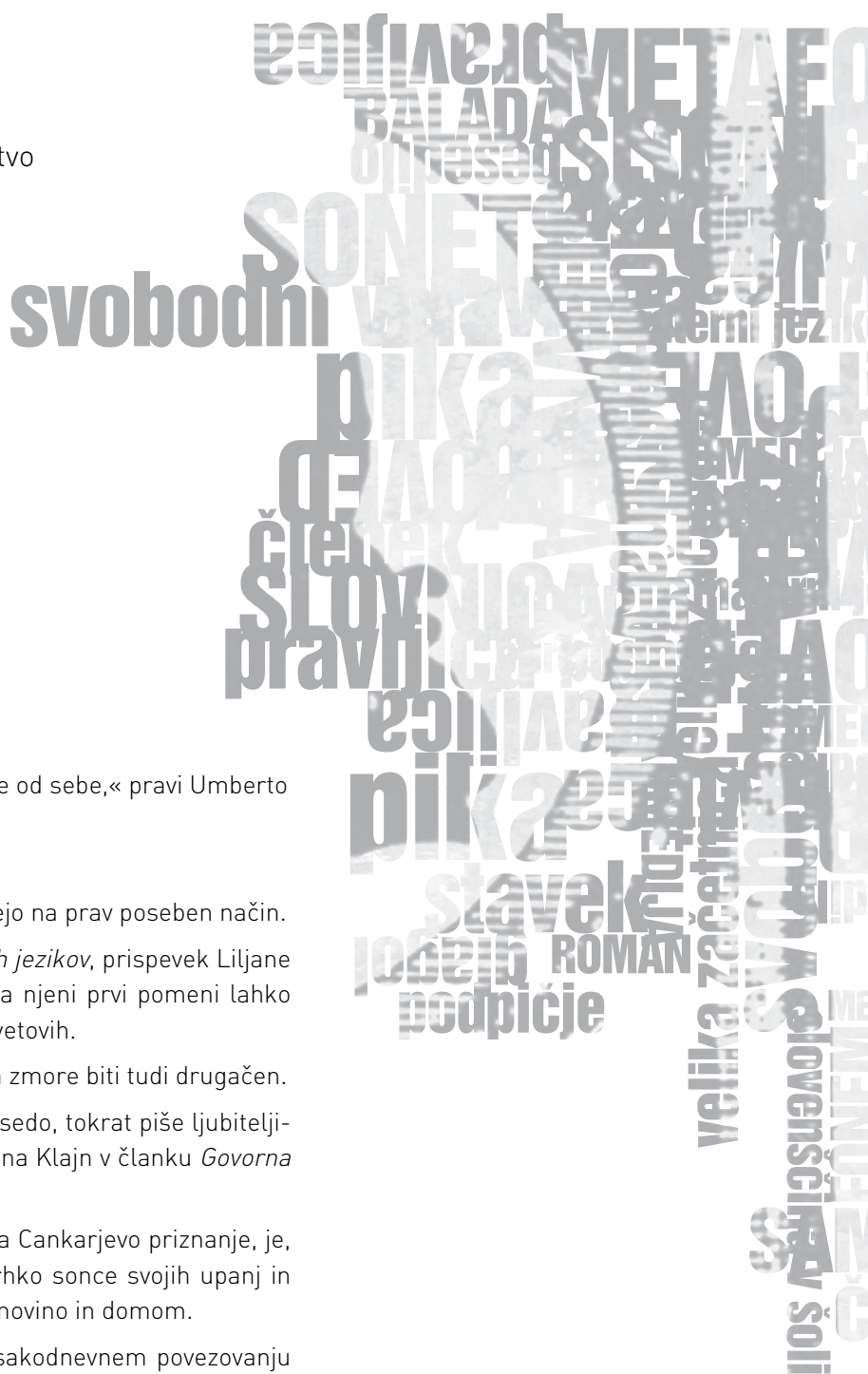

ZA UVOD

Mirjam Podsedenshek, Zavod RS za šolstvo

»Treba je ustvariti svet, besede bodo prišle same od sebe,« pravi Umberto Eco.

Pa je res tako?

Prispevki ustvarjalcev v tej številki temu pritrjujejo na prav poseben način.

Večjezičnost kot norma in pristop pri pouku tujih jezikov, prispevek Liljane Kač, kaže, da je v besedi res piščeva moč in da njeni prvi pomeni lahko osmišljajo njegova iskanja v sodobnih, pestrih svetovih.

Želi biti most k sočloveku, ki je samosvoj, išče in zmore biti tudi drugačen.

O tem, kako lahko približamo živo, govorjeno besedo, tokrat piše ljubiteljica in poznavalka gledališča in dramatike, Katarina Klajn v članku *Govorna interpretacija dramskih besedil v osnovni šoli*.

Ob besedilih mladih, z letošnjega Tekmovanja za Cankarjevo priznanje, je, kot da vsak izmed njih v rokah drži majhno, krhko sonce svojih upanj in pričakovanj, tesno povezano s slovenskim, z domovino in domom.

Včasih tudi jezik lahko postane novi dom. O vsakodnevem povezovanju med jeziki, *Svetu v malem*, pri delu z najmlajšimi, spregovori Barbara Čop.

Kako zelo pomembna je pravočasna vključenost učencev priseljencev v šolo in pouk, nas opozarja Danilo Badovinac, Zvonka Kajba pa, s *Primerom obravnave Pavčkove pesmi Pesem*, pokaže, kako je mogoče učencem tujcem približati poezijo, Katarina Germšek pa učencem obravnava književnega besedila osvetli tudi tako, da pri pouku aktivno upošteva elemente in načela formativnega spremljanja, z željo, da bi učenci res iskali, poznali in razumeli. Besedo. Tisto pravo – in svet v njej.